

عنوان مقاله:

نقش توانمند سازی سیستم های پشتیبان تصمیم DSS در یادگیری سازمانی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی دستاوردهای نوین در علوم مدیریت و اقتصاد (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیدامین شاهرخی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت فناوری اطلاعات گرایش کسب و کار الکترونیک، دانشکده مدیریت و حسابداری، گروه مدیریت و فناوری اطلاعات دانشگاه شهید بهشتی

سمیه جانفدا - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت فناوری اطلاعات گرایش کسب و کار الکترونیک، دانشکده مدیریت و حسابداری، گروه مدیریت و فناوری اطلاعات دانشگاه شهید بهشتی

سیدحسین سیادت - استادیار دانشکده مدیریت و حسابداری، گروه مدیریت و فناوری اطلاعات دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

سازمان ها به طور عادی اطلاعات را پردازش می کنند، تصمیماتی را اتخاذ نموده و آنها را اجرا می کنند. پیشرفت های اخیر در کامپیوتر و تکنولوژی های ارتباطات طریقه انجام هر یک از وظایف سازمان را تغییر داده است. سیستم های پشتیبان تصمیم (DSSs) (یک دسته مهم از ابزار هایی هستند که یک سازمان برای پشتیبانی و ارتقاء فعالیت های تصمیم گیری مورد استفاده قرار می دهد. سیستم اطلاعات مدیریت سیستمی است که داده های محیطی را جمع آوری و داده های تبادلات و عملیات سازمانی را ثبت می کند و سپس آنها را فیلتر، سازمان دهی و انتخاب کرده و به عنوان اطلاعات به مدیران ارائه می نماید و ابزاری برای مدیران فراهم می آورد که اطلاعات مورد نیاز خود را تولید نمایند. سیستمهای پشتیبانی تصمیم (DSS) (یکی از شاخه های اصلی مبحث نقش فن آوری اطلاعات در MIS می باشد. به طور سنتی، سازمان ها به دنبال این هستند که یک سری اهداف از پیش تعیین شده و ثابت داشته باشند. اما برای حفظ جایگاه رقابتی و بقاء در محیط پویای امروز سازمان ها باید توانایی واکنش سریع نشان دادن و وفق پیدا کردن با تغییرات در وضعیت کسب و کارش را داشته باشند. برخی تغییرات می تواند به دلیل پیشرفت های فنی، رشد و تغییر تقاضای مشتریان، الزامات رقابتی، تغییر در نیروی کار، تأثیرات محیطی و سیاسی، فشارهای اجتماعی، نگرانی های امنیتی و غیره باشد. در سال های اخیر حوزه DSS بسیار تخصصی تر شده است و در برگیرنده پارادایم هایی همچون سیستم های خبره (DSS)، ESS های هوشمند، DSS های فعال و DSS های سازگارپذیر می باشد. هوش مصنوعی (AI) (بر پایه فونونی است که در بسیاری از کاربردهای DSS به کار گرفته شده اند، از این رو قابلیت های پشتیبانی DSS افزایش می یابد. برخی پارادایم ها دارای کاربرد بالقوه در هر دو زمینه یادگیری سازمانی و فردی می باشند. هرچند میزان اینکه هر یک از DSS های موجود می توانند یادگیری سازمانی را تقویت کنند هنوز به طور جدی مورد بحث است. این مقاله استراتژی های یادگیری به کارگرفته شده توسط سازمان ها و DSS ها را مورد آزمون قرار می دهد و یک چارچوب را به منظور شرح اینکه چگونه یک DSS می تواند یادگیری سازمانی را ارتقاء دهد، ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

سیستم های پشتیبان تصمیم، DSS های سازگارپذیر، یادگیری سازمانی، هوش مصنوعی، یادگیری القایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/615759>

